

אותך אבקש

מסילות למבקשי ה' בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א
פר' תעוזה | גיליון 54 | שנה ג'

לעורך ליבי

דיבורי אמת מביארו של החל נובע

עמלק תשפ"ו!

הנס הגדול של פורים | המלחמה של עמלק מאז ועד היום | דברי המשנ"ב על הסיבה שצמים תענית אסתר
| ואיך זוכים לטעום באמת טעם פורים?

העצום הנמשך בפורים הוא גם למעלה מגדר השגתו, שמחה נוראה ונשגבה שבו מתעוררת מחדש כוחו של הצדיק האמת-מרכזי היהודי שעומד ומציל את עם ישראל מבין שיניהם הטורפות של המן עמלק, מעורר ומעודד לזעוק להקב"ה תמיד גם בתוך אפילת חשכת הגלות, מחזק את הנפולים והירודים להיכנס מחדש בעבודת הבורא, שמחה שלעיתיד בעת שתבטל לחלוטין קליפת המן-עמלק, "וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר". רק אז נוכל להבין מה פעל כל דיבור מה פעלה כל תפילה, כל רצון טוב, כל התחזקות לעשות רצונו למרות שזה כמעט ולא החזיק.

בנוסף מאירים לנו בפורים דעת נורא כזה המכונה 'עד דלא ידע' יש את הדעת הרגילה של כל השנה, אנחנו יודעים בדיוק מה קורה איתנו בעולם, היכן אנחנו עומדים בעבודת ה', אך מגיע פורים ומגלה לנו, חביבי! אתה לא יודע כלום, אמונה ודעת נוראה שלמעלה מהדעת האנושית המעוותת בדר"כ, אור של אמונה להאמין ולראות כמה גדול ה', דברים נפלאים הקורים בעולם המהפכיים את הכול לישועה ונס, כבימי מרדכי בימים ההם. אבל השמחה היא דווקא על זה שאנחנו לא יודעים ומבינים כלום, רק דבר אחד ברור לנו שיש בורא עולם ששומע ומאזין לקול תפילתנו! ושום דבר לא נאבד!

כמוכן שבעצם קיום המצוות כבר מקבלים את כל הכוחות והקדושות הנשגבות, אך כמה שנתפלל לזכות לסגולות מצוות היום, יחד עם לימוד סודותיה הנוראות המבוארים בבהירות ב'ליקוטי הלכות' או ב'אוצר היראה' זוכים לפורים אחר לגמרי, פורים ממנה אפשר להתחיל התחלה חדשה בעבודת הבורא, לקבל את הכוח להתמודד עם המן-עמלק במשך כל השנה, שבכוחה אפשר להתחיל מחדש לגמרי, התחלה בתורה, התחלה בטהרת הלב, התחלה באמונה ברצונות וכיסופים, ואת הכוח לזה מקבלים בפורים הקדוש במצוות היום ובאורה הנשפעת ביום קדוש זה.

יה"ר שנשכיל להתחנן ולבקש לזכות לקדושת היום, ובזכות יום קדוש זה נתחיל מההתחלה בעבודת ה' באמונה ברורה ומוצקה העולה למעלה מכל תפיסתנו והשגתנו, וטוב לנו כל חיינו אמן.

הסתרה שבתוך ההסתרה שכאילו נראה שהקב"ה שכח ח"ו מעמ"י, ורק בכוח של מרדכי ואסתר כשעם ישראל התגבר למרות הכל לצעוק ולצעוק אל הש"י, רק בכוח זה ניצלו מגזרותיו של המן עמלק ימ"ש. ממילא מובן שהנס שהתרחש היה נס נורא ועצום, וכפי דברי הפייט בקורב"ץ לפורים שאם כל המועדים יהיו בטלים ימי הפורים לא נבטלים.

המלחמה לא התרחשה רק אי אז בימי מרדכי, עד

אחרי שטעו בחישוב של זמן הקץ, מוגיע

המן ומתחיל במלחמתו להחזיר ייאוש

בכלל ישראל, זהו זה! חייטם באשלות,

לשולם כבר לא תצאו מהגלות, שבעים שנה

כבר עברו ועדיין אתם פה!

עצם היום שנת תשפ"ו, כל זמן שקליפת המן-עמלק לא התבטלה לגמרי מן העולם, נמשך המאבק הגורלי בין המן-עמלק לכל נשמה יהודית, הם אלו האחראים הבלעדיים על כל הייאוש, עצבות, רפיון ידים, מחשבות שאין רצויות, הם מטיפים לנו בלב שלא נאמין בכוח של התפילה שנפסיק שה' הוא ורק הוא זה שמנהל את העולם, ושומע כל תפילה ובקשה של כל אחד ואחד, רק מה חסר עוד קצת תפילה עוד קצת תחינה, וכמו אז כן עתה אם בכל השנה אנחנו סובלים מהם, בתקופה זו כשמתעורר מחדש הנס של אז קודמת לה גם המלחמה עם המן-עמלק.

וזה גם בעצם עניין התענית אסתר לפני פורים, להזכיר לנו שהמן עמלק נוכח גם היום, וכפי שכותב המשנ"ב (תרפו ה) על סיבת התענית "כדי לזכור שהשם יתברך רואה ושומע כל איש בעת צרתו כאשר יתענה וישוב אל ה' בכל לבבו, כמו שעשה בימים ההם". ובשביל להינצל ממנו צריכים לקיים את מאמר הפורים, לצעוק זעקה גדולה ומרה, והשמחה והאור

הנה זה בא, ימי הפורים הקדושים הימים אליהם כוסף ומייחל כל אחד מאיתנו, תשוקת הלב גוברת ומתעוררת כל שנה מחדש כשבאים וקרבים הימים הנעלים, אח! ימי הפורים... אף שלא תמיד יודעים ומבינים היטיב את סודן של ימים קדושים אלו, את פשרן וקדושתן, אך הלב, הלב היהודי שיועד ומרגיש יותר מהכול מגלה ומאיר שיש כאן אור עצום ונורא, קדושה נפלאה יותר מכל חג וזמן, וכדבריו של האר"י הק' שבימי הפורים מאיר אור נורא שאין מאיר דוגמתו בשום מועד.

מה באמת הסוד הגדול של פורים? שואל רבי נתן במקומות רבים ומבאר, אם בכל הזמנים נלחמו איתנו רשעים צוררי ישראל, כאן המלחמה היתה עם השורש, המן וזקנו עמלק שאין השם והכסא שלם עד שימחו מן העולם, עמלק וממשיך דרכו המן, לא הסתפקו רק בלהרע ולהציק לכלל ישראל, הם רצו להחזיר כזה טומאה קרירות וייאוש בעולם שלא יכלו להתקרב לעולם להקב"ה. המעייך רק במקצת בספה"ק 'ליקוטי הלכות' על הלכות פורים ובעוד הלכות, עומד מרעיד ומשתומם עם איזה קליפה היו צריכים כלל ישראל ובראשם צדיק הדור מרדכי היהודי להתמודד.

אחרי שטעו בחישוב של זמן הקץ, מגיע המן ומתחיל במלחמתו להחזיר ייאוש בכלל ישראל, זהו זה! חייטם באשלות, לעולם כבר לא תצאו מהגלות, שבעים שנה כבר עברו ועדיין אתם פה! ובכך מפילם בסעודה של אותו רשע, שם נשקעו בעוד עבירות רח"ל, ובכך רצה להתגבר לכלות את המשכיות כלל ישראל לחלוטין רח"ל. ולולא גברה יד הצדיק מרדכי היהודי שהחזיר בכלל ישראל לא להתייאש רק לצעוק ולזעוק להקב"ה, כמעט עלתה זממו בידו.

התקופה החלשה כל כך של עם ישראל, בדיוק בזמן שהם מצפים לצאת מהגלות, מזכירה בדיוק את זקנו עמלק שיועד להגיע בעיתו הכי לא נכון, כשכל העולם מפחדים מעם ישראל אחרי כל הניסים והאותות, והוא קופץ לאמבטיה הרוחת לקררה, הסכנה בזמן מרדכי ואסתר היה נורא ביותר, המאבק לא היה רק מאבק גשמי של 'להרוג לאבד את כל היהודים', זה היה מאבק שריכוז את כל כוחות הרשע האימתניים מאי פעם, מול כוחם הדל של כלל ישראל שנכשלו ונפלו ברשתו, הם הביאו את עם ישראל למצב של

קייזר יאוש איז גאר נייט פארהאנדן! (אין יאוש בנמצא).

ותמשיכו במרץ!

גב' עצבותא ברוח נכאים ומתוך שידור מהות מידותיה ועבודתה, פונה למר ע' היהיר: אממ, אהה, תראה, בשטח זה קצת חורק. הוציאו עליי פשקווילים בכל רחבי הליקוטי מוהר"ן, שם הגדירו אותי בדיוק כ'עיקר נשיכת הנחש'. אני לא יכולה יותר, אני פורשת.

גם יאוש ממחר להגיב, מייבב: אף אותי לא הותירו בצד, אמרו שאני 'איני בנמצא כלל'... כלום ושום, הפכו אותי להיסטוריה ולאבק. והכי גרוע, שאחרי שהם ניצחו את עצבותא כבר אין להם שום אמון בי. למרות כל ההוכחות וה'קבלות טובות' שאני מציב בפניהם.

לא נותרה לי ברירה מר ע' כי אם להאמין באמת, שאני - איני, ולהתפטר מתפקידי כמייאש ראשי

מר ע' נלחץ: אתם רציניים? עוד רגע יתלו אותי על עץ.

טוב, אין ברירה, ארד לשטח.

'אעמוד על ראשם עם מבוטות', אמלא להם את המוח בחוכמות שונות ובהבנות מחודשות מבית מדרשי על מהות החיים ותכלית הבריאה. אסביר להם שאפשר להתפשר, ולא חייבים כל כך להקפיד, וזה בסדר גמור כשעצובים אם נכשלים, ומספיק כבר לנסות, הרי לא להיות 'ראש וראשון' - זהו אסון. אוכיח להם שאל יאוש ואם מתעקשים ודופקים - 'הבא ליטמא פותחים'.

ולסיום אזכיר להם ש'אם אין אני לי, מי לי ואם הם לא יהיו בשביל עצמם, אף אחד לא יהיה שם בשבילם, אז בבקשה להתאושש מהר ולהפסיק להאמין כל כך ש'יהיה בסדר' ו'עם תפילה הכל אפשרי', שיפנימו קצת שיש טבע בעולם, ו'מה שהיה הוא שיהיה, ואין כל חדש', שיבינו טוב ששאפות זה תחום של צעירים בלבד, ויפסיקו לשאוב תקווה מהעתיד.

אורףף.

ורוח הקודש מנגנת ואומרת: "אשרי העם יודעי תרועה", שידעו איך להישבר נכון ולא יראים מעמלק וחילותיו, ולא מתבלבלים מרוח עצבות מאיימת או מקליפת יאוש מתישה, וממתיקים עצבות ב'שפלות' וממירים יאוש ב'תשובה', ומניסים אותם עם איזה 'מילתא' עסיסית או שאר דרכי הקדושה. כי הקליפה כבר לגמרי מיואשת ומפרפרת את אחרוני גסיסותיה. ורק בכאילו מאיימת לסחוב אחריה את ה'צאן קדשים'.

'לנו המלחמה ולה' הישועה!'

כי עמלק היה פילוסוף ומחקר וכפר בעיקר... וצדיק באמונתו יחיה... ועל ידי אמונה ומצוות מעשיות היפך בחי' עמלק, מחלישו... (תורה י"ט ח"ב)

רעיונות מקוריים על להיות צדיק וקדוש, ובלי עליות וירידות, רק שיזרמו עם החיים ויראו טוב, כמו כולם.

אבל ההם 'את דתי המלך אינם עושים'! יש להם סלנג חדש: 'התחזקות' הם קוראים לו. מילתא, ריקודים, שיחות חברים, וכל מיני דברים שלא נראו במחזורתינו ולא שיערום אבותינו. אושי, הבה עצה! דחוף. אני כמעט נשברת.

אושי: עצבותא אל דאגה, אני מעלה על הקו את מר ע' מליק, הוא אסטרטג נהדר, והוא ידע איך להחזיר לנו את המורל בתחומי תפקידנו החשובים.

טו טו! מר ע' כן, שלום. אה, סליחה, הפך השלום. פירוד עליך ידידי!

כן, שלום וברכה.

אושי: איתנו גם גב' עצבותא, והדיונים מול ההם

קבוצה מסוימת, שאמורים היו

לסור למהותי ולפעול בדרכיי.

אך זה תקופה ארוכה שאנחנו לא

משדרים על אותו גל.

שחושבים ש'בוודאי ישנו' בשיאם.

אז ככה, מהניסיון שלך, מה עושים?

מר ע' מליק לא ממחר להגיב. הוא מחליק אל חיכו כוכית, מגרגר בחשיבות, מכחכח בגרונו ופותח בנכבדות:

ובכן רבותי, בשורה לי אליכם. 'אין לנו על מי להישען כי אם על' שניכם, אושי ועצבותא יקירי.

תבינו, השקענו בכם כוחות רבים, אתם הכי חזקים שלנו, כל אחד בתחומו. הסווינו אתכם יפה. כך שהמושפעים שלכם בטוחים שהרעיונות והגישות שלכם הם הזרות והמהות שלהם עצמם. כשאתם בשטח, הציבור מחוסן מהרוחות המתחדשות שמאיימות לטהר אותו ולהשיב 'לבבות בנים על אבותם', יחד אתכם, הם יהיו עסוקים ב'לופ' אינסופי של חיפוש עצמי, טועה ותוהה, עד לאבדון הייאוש והעצבות. אושי ועצבותא, 'חדלו עוד מלהיות עניים'

הדיונים נמשכו לאורך כל הלילה, וקרן השמש הראשונה לא הצליחה להכניס לחדר אור ותקווה. סילי העשן עלו והתעבו, מתערבבים בריח האלכוהול הנודף ובחפיסות הסיגריות המושלכות בכל פינה. השולחן הפוך, העיניים טרוטות, אבל לכלל הסכמה הם לא הגיעו.

מאחורי הגב שלנו, מבלי משים, מתנהל ויכוח סתר בין כוחות אפלים, מסתוריים, זוממים. מעל ראשינו מהלכים אימים, חורשי רעתנו ועוד שותפים.

האומנם, אפסה תקווה? תמו הסיכויים לנצח המלחמה?

הרב יאוש או בכינויו המפורסם אושי יאוש, ואיתו עמו גברת עצבותא דנים בהתפתחות השונות במסגרת עבודתם, זממם לא יעלה בידם.

בואו נציץ פנימה. נצעד בדרך בדרך, לראות, ללמוד, לשמוע. "כי מהם ניקח לעבוד את ה'".

אושי: "אוף! זה מתסכל נורא! כל הניסיונות שלי עלו בתוהו. התוכניות נפלו. ד', אני כבר לא יכול יותר. אני כישלון אחד גדול ודי".

לשם ההכרזה החגיגית חשה לעומתו, שותפתו הנאמנה, גב' עצבותא, ודברים בפיה.

גב' עצבותא: מה קרה לך אושי? לא התבודדת היום? מדוע נפלו פניך? כלום הייאוש הזדחל בך?

אושי, שרק חיפש אוזן קשבת לפרוק לפניה את משנתו, החל לשפוף: "ישנו עם אחד", קבוצה מסוימת, שאמורים היו לסור למהותי ולפעול בדרכיי. אך זה תקופה ארוכה שאנחנו לא משדרים על אותו גל. הם מספרים על דרך חדשה ישנה, שמעירה אותם מהשינה ומזכירה להם שיש מנהיג לבירה, וכל העניינים בשליטה. זה נורא, אם אכן כך, אני כבר לא רלוונטי. תביני, בשביל מה אני מיועד אם יש מי שממאן להכיר בי?

והכי מתסכל זה, שהם 'מפוזרים ומפורדים בין כל העמים', הם לא מתרכזים בשטיבל'אך שלהם ובאזורים. הם יוצאים להאיר את האור לאחרים, וחלקם אפילו נשארים ביישובות עם הלבוש המסורתי, השפעה שלהם על הסביבה נוראית. איך יכול לעבוד כך?

גב' עצבותא: איזה משבר עובר עליך? יואווי! אתה בטוח שאתה לא צריך טיפול? אני כל כך עצובה ושבורה בשבילך. אני מכירה את זה מקרוב. ההם, 'דתיים שונות מכל עם', בתפקידי, אני אחראית על הקול השפוי באזור, שאנשים יכירו את המצב והיכולות שלהם, ולא ימתחו את החבל יותר מדי, מה שיוביל לפיצוץ חס ושלום. בלי לרצות להתחיל מחדש כי בכל מקרה הם יפלו בדיוק כמו הפעם הקודמת, דרכי הפעולה שלי זה 'לכבות להם את המנוע', ולהכניס אותם לחיים רגועים ושלווים, משמימים אפילו, בלי

נפשי בשאלתי

ליבון ונירוח עניינת בשבועות ה'

שאלה:

רציתי לשאול,

אם פורים זה עניין של שמחה כל כך גדולה, למה יום לפני זה צריך להתענות, איך הדברים קשורים והולכים ביחד?

תשובת אחד מחשובי התלמידי חכמים שליט"א:

המשנה ברורה (סי' תרפ"ו סק"ה) מבאר את עניין התענית ב"ג אדר: "כי בימי מרדכי ואסתר נקהלו ביום י"ג באדר להילחם ולעמוד על נפשם והיו צריכים לבקש רחמים ותחנונים שיעזרם ה' להינקם מאויביהם, ומצינו כשהיו ביום מלחמה שהיו מתעניין שכן אמרו רז"ל שמשא רבינו ע"ה ביום שנלחם עם עמלק היה מתענה, ואם כן בוודאי גם בימי מרדכי ואסתר היו מתענים באותו יום. ולכן נהגו כל ישראל להתענות ב"ג באדר ונקרא תענית אסתר, כדי לזכור שהשם יתברך רואה ושומע כל איש בעת צרתו כאשר יתענה וישוב אל ה' בכל לבבו, כמו שעשה בימים ההם".

על כן בוודאי גם אם היו אלו שני דברים הופכיים, מובן בהחלט מקומה של התענית לפני ימי הפורים. ובפרט שגם ביום הפורים עצמו אנו צריכים לזכור זאת, שהצלחנו אינה מקרית אלא מאהבת ה' אותנו וקרבנותו אלינו, ששמע את זעקתנו, וכמו שאמרו בגמרא אודות קריאת המגילה בלילה וביום, וזה לשון המשנ"ב (סי' תרפ"ז סק"ב) "ולחזור לשנותה ביום, זכר לנס שהיו צועקים בימי צרתם יום ולילה".

אך בוודאי יש בכל דברי רבותינו הקדושים, ובכל מנהגי ישראל הקדמונים עומק לפנים מעומק

בליקוטי הלכות' (שחיטה ד' י"ג) האריך לבאר את עניין ארבע פרשיות, ובתוך דבריו מתבארת נקודה מהותית בקשר בין התענית לבין הכנעת 'המן - עמלק', הוא מבאר שעמלק ניסה להמשיך את האדם אחרי תאוות הגוף החומריות שמגיעים מהד' יסודות, ולכן דווקא בכוח התענית אחרי שהכנענו וביטלנו את הגוף עכשיו אפשר להגיע ולהכניע את עמלק: "וזה בחינת ארבע פרשיות שקורין באדר (ארח חיים סימן תרפ"ה) סמוך לפורים ולפסח, כי פורים ופסח הם כלל כל הגאלות, כי פסח הוא זכר ליציאת מצרים שכולל כל הגליות, כי כל הגליות מקנים בשם מצרים. (כמובא במקום אחר), ונס של פורים גדול עוד יותר, כי הוא מפקל המן עמלק, שהוא ראשית גוים וכו', כידוע. ועקר הכנעת מצרים ועמלק, שהם כלל הסטרא אחרא, הוא להכניע ולבטל זממת הנפש הנאחז בהגוף בחינת בהמה, שמשם אחיות הסטרא אחרא והקלפות, שהם בחינת עמלק ומצרים. ועל-כן הם ארבע מלקיות שפולטים בעמלק, שהוא ראשית גוים, כמו שפרש רבנו זכרוננו לברכה, במקום אחר (בסימן ל), כי אחיזתם מהרע של הגוף, הינו מהרע של הארבעה יסודות. ועל-כן קורין קדם פסח ופורים הארבע פרשיות, כדי להכניע ולבטל הארבע מלקיות, להכניע ולבטל הרע שבארבעה יסודות שבגוף על-ידי קדשת

קע"ט:

"וזה שכתוב (תהלים צ): "שמחנו כימות עינתנו", "עינתנו" לשון תענית, היינו שתהיה השמחה כימות התענית, כי כפי ימי התענית כן מחיה הימים הראשונים במצוות ומעשים טובים שלו. וכן נבנה השמחה כנ"ל. וזה שכתבו רבותינו זכרונם לברכה: 'כשיש שלום - ששון ושמחה', כי כשיש שלום היינו על ידי התענית כנ"ל, על ידי זה ששון ושמחה כנ"ל, בחינת: "שמחנו כימות עינתנו" כפי ימי התענית כן השמחה".

לא תמיד הצום מגיע כאבלות וצער. התענית מעבירה אותו למציאות שבה אין לנו כוח, ובכל זאת אנחנו פועלים ועושים טוב, ובהכרח הכוח לכך מגיע מהימים הקודמים שעברו בחושך, ומחזירים אותם אל הקדושה, כלשון מוהר"ן שם: "וזה שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (ראש השנה י"ח:): "צום הרביעי וצום החמישי וכו' יהיו לששון ולשמחה", 'קרי לה צום וקרי לה ששון וכו'. אלא כשאין שלום - צום, היינו כשאין שלום ויש מחלוקת, אזי צום, כי צריך לזה תענית כנ"ל, ועל ידי התענית נעשה שלום. ואזי כשיש שלום - ששון ושמחה, כי על ידי התענית נבנה קומת וחיות השמחה, כי מעלת התענית שמעורר ומחיה מתים, היינו הימים שעברו בחושך, ואין להם שום חיות, כי כל יום ויום נמשך עליו שפע מלמעלה, וכשעושה בזה היום מצוות ומעשים טובים, אזי מחיה היום וממשיך לו חיות ושפע רב מלמעלה".

אין כמו התענית ואחריה ימי הפורים לקיים את ההיפוך והתיקון כבימים ההם אשר 'החודש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה'.

הנה אורו עיני

בי טעמתי מעט הדבש הזה

ועבשיו...

לאותיו הגדולים הקדים רפואה למכה ועשה עמנו נפלאות גדולות בימי מרדכי ואסתר כשעמד עליהם המן הרשע, וה' יתברך השיב לו מחשבתו בראשו. ולא די שצולו ישראל בעונתו יתברך. אף גם הנה מחיית עמלק ימ"ש. עד שעל ידי תקפו הנס המשיכו הארה נפלאה הנמשכת מגאולה האחרונה שאז יהיה גמר מחיית עמלק. ועל ידי ההארה הזאת יש לנו כח עקש להתקדם בגלות המר הזה. נמצא שעקש ההתחלה של הקדשה הוא מפורים (ברכת הריח ד)

פי עקשו ההתחלה של הגאולה ותקנו כל העולמות הוא מפורים. כמו שמובן מרמזי דבוריו הקדושים של רבנו ז"ל. שאמר כי מתחלה היו כל ההתחלות מפסח שהוא יציאת מצרים. ועקשו וכו' ופסח באמצע ולא סים דבוריו. ומתוך דבוריו הבנתי שעקשו ההתחלה מפורים. כי ה' יתברך ראה שבגלות האחרון המר הזה שהוא גלות אדום שהוא עמלק לא היה לנו קיום חס ושלום, אם לא שמישיף עלינו הארה נפלאה מגאולה אחרונה של משיח, כי כל מה שהתחלה גדול ביותר צריכים להחיותו ברפואות יקרים ביותר. על פן בנפ'

הכנות לפורים בהיכלי התורה לאור קריאתם של מועצת גדולי התורה

התעוררות עצומה בכל עולם התורה להתחזק בקיום עצותיו של רבנו הקדוש, ובפרט להתבודד שעה בכל יום. בשבוע שעבר התפרסם מכתבם הבהיר של כלל זקני המועצת, בקריאה להתחזק בקיום עצת ההתבודדות מידי יום ביומו, למען קרוב הגאולה ונצחון הרע על הטוב. בישיבת פוניבז' נעשה קמפיין החתמה ענק, שבמסגרתו חתמו אלפי בחורים לרקוד בכל יום אחרי הסדר כהודאה להשם יתברך על שמחת יהדותנו. הריקודים האדירים נעשו לשם דבר, כאשר המונים מכל רחבי העיר בני ברק נוהרים לחזות ולהשתתף בריקודים הסוערים. כל הפרטים בעמודי האמצע

בעולם הישיבות זעקו הצילוני!

כל הפרטים וגלרית תמונות נרחבת בעמודים 44-48 בניין קבע לאורחות תורה באומן

התחדשות בישיבת אורחות תורה. שמחה והתרגשות בישיבת אורחות תורה בעיר התורה בני ברק, עם תחילת העבודות לבניין קבע לבני הישיבה הקדושה לימי הקיבוץ בראש השנה בעיר הגעגועים אומן. ובזאת מצטרפת ישיבת אורחות תורה לישיבות רבות שכבר בנו בניין משלהם לימי הקיבוץ באומן בראש השנה, וזאת מלבד הקמפוס הענק של איגוד בני הישיבות נכספה לשאר רבבות בני הישיבות העולים אומנה. בישיבה מציינים כי זו שמחה מיוחדת, לאחר שכונדע מייסד הישיבה, מרן בעל האיילת השחר, תמך ועודד לנסוע לאומן אף לפני שנים רבות, בתקופה שעוד היו כאלה שלא זכו לידע מנסיעה קדושה זו. מיקום הבניין יהיה מרחק של כשבע דקות הליכה בלבד מ'ציון המצוינת'.

הודיעה משמחת!

בסייעתא דשמיא, התפנה מקום למספר מצומצם של אברכים לכולל ריקודים עם מחיאות כף ושבעים קלים אשר ידועים מעלתם להמתיק דינים, הכולל נמצא בבית המדרש עטרת שלמה רח' חפץ חיים ק"ס. לפרטים ניתן לפנות לטלפון 0555255555

יצא מחדש הספר שכולם ציפו לו!

לא בא כבושם הזה!

שמחה רבה בעולם התורה עם הופעת הספר המהדר "ליקוטי מוהר"ן עם ביאורי רבותינו ראשי הישיבות" במהדורה חדשה ומפוארת, לאחר שהקודמת אזלה מהשוק. במהדורה אף נוספו הוספות רבות ואף לוקטו פירושו של בעל ה'מכתב מאליהו' מתוך ספריו ושובצו בהערות בשולי הספר. הספר החדש מעוטרים בהסכמותיהם הנלהבות של גדולי ישראל שליט"א.

להשיג בחנויות המובחרות וברשתות הספרים. לבתי מדרשות וכוללים בלבד בטלפון 035011106

פינת המחזק בהיכלי התורה

בישיבת תורה בתפארתה סיימו את העבודות להכשרת שביל גישה רחב ידיים ליער שעל יד הישיבה, לאחר שהשביל הישן, שהתאים רק לתקופות שבחורים בודדים היו יוצאים להתבודדות בהיחבא נעשה צר מלהכיל את המוני הבחורים הצועדים עליו מדי יום לשפוך את ליבם לאביהם שבשמיים.

בישיבת עטרת שלמה הפתיעו לכבוד חודש אדר עם הצגה מיוחדת, שבה המחישו את האנוסים שהיו בבני ברק רק בדור הקודם, ותהליך השתלשלות המהפכה העצומה שקרתה עם הפצעת אורו של ארגון נכספה.

ולסיום, בישיבת כנסת יצחק חדרה ארגנו הבחורים מצייג חיוכים ענקי וביחד הגיעו למיליוני חיוכים, כאשר בין הבחורים נערכה הגרלה על סט ליקוטי הלכות המפואר בהוצאת איגוד בני הישיבות.

המכתב
בשורה טובה למדקדקים,
ניתן להשיג כמות מצומצמת של
מראות צד שמתלבשים על
המשקפיים (בדומה למראות
אוטובוס) כדי לבחון שהשפתיים
לא נכשלות בעצבות. ניתן לקבל
באוצר הספרים החדש בבית מדרש
הקטן בגבעת הישיבה בשעות בין
הסדרים בלבד ובאלעד בכולל
מדרש אליהו בשעות הנ"ל. נ.ב.
כמו"כ ניתן להשיג מונה חיוכים
כדי לספור 40 חיוכים 40
יום.

ועידת העשור של 'איגוד בני הישיבות'

עם סגירת הגיליון. רבבות בני ישיבות בראשות גדולי ישראל שליט"א, התכנסו במעמד ועידת העשור של 'איגוד בני הישיבות, נכספה'. רגעי התרגשות עצומים נרשמו כאשר נכנסו גדולי ישראל לאולם לקול שירת "אשרינו שזכינו להתקרב לרבינו". סקירה נרחבת תבוא אי"ה בימים הקרובים.